

Ратобор

Антоніна Гармаш-Литвин

На дивовижній кручі над Дніпром-Славутою височів чудовий палац-фортеця князя Ратобора. Зелений мур, ніби розкриті половинки колючого дивоману. Наїжачені проти недруга. Висока центральна башта закінчувалась прозорим дахом, з-під якого визирали численні срібні дзвони, які постійно посиляли у всесвіт дивовижні мелодії.

Любили і поважали Ратобора всі, гуртував він навколо себе у дружньому колі князів з усієї країни. Вороги жахалися одного його імені, бо і найбільше вороже військо князь зупиняв сам, очима. Ніхто не міг звоювати княжі землі, а охочих було багато.

Не єдиним скарбом володів князь, його дружина Мудриця, окрім усіх жіночих зваб, мала незвичайний дар. Всі йшли до неї за порадою-розрадою і не було людини, яка б не отримала дружні поради, осяяні любов'ю і ласкою, і всі труднощі розв'язувались просто і справедливо. Тому ж і назвали її таким ім'ям.

Ще один скарб зігривав душу Ратобора, та і всіх у князівстві — його сестра Окраса. Такої красуні начебто ще й не було на землі. Здавалося, що це не дівчина, а небесна діва спустилась на землю, освітивши все навколо своєю красою.

Окрім того – тільки вона, єдина в світі могла забрати силу в свого брата, або надати йому подвійної сили. А то й десятирицею, сторицею збільшити сили.

І зло скористалося цим...

Підіслали чужинці, які вже не раз розліталися, як злякані горобці, під поглядом Ратобора — звабника, теж неймовірної краси. І закохалася в нього Окраса... А умовою щасливого кохання було саме оте, сокровенне, що вона могла зробити: забрати силу у брата.

Може, саме про неї дійшла до нас пісня про убивцю-сестру, що в догоду коханому отруїла свого брата...

А Окраса позбавила брата сили захисника рідної землі, сили, яка була найстрашніша для ворогів тим, що об'єднувала всіх оборонців рідного краю. І почався розбрат, ворогам на радість, і на користь, а рідній землі на біду! На згубу!..

Дійшло навіть до братовбивчих війн, яких не знав наш край...